

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău – I.Barbacaru
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, A.Pahopol, V. Negru

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marus Victor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea
Municipală „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” împotriva lui Marus Victor privind
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Marus Victor și a fost menținută hotărârea Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 05 mai 2016, Întreprinderea Municipală „Regia Comunal-Locativă Ciorescu”
a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marus Victor privind încasarea
datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, Marus
Victor în calitate de locatar, până la 01 martie 2016 a acumulat datoria la plata
serviciilor comunale prestate de către ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” în
sumă de 832 lei.

Menționează că, pârâtul refuză benevol să achite datoria, ceea ce duce la
încasarea forțată a datoriei.

Solicită, ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu”, încasarea de la Marus Victor
a datoriei în sumă de 832 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016,
cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu”

împotriva lui Marus Victor privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă integral. S-a încasat de la Marus Victor în beneficiul ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” suma de 832 lei cu titlu de datorie la plata serviciilor comunale și taxa de stat în sumă de 270 lei, în total suma de 1102,59 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Marus Victor la 01 decembrie 2016 a depus apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016, emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemarea în judecată depusă de către ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, s-a respins apelul declarat de Marus Victor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016.

La 12 iulie 2017, Marus Victor a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, considerând-o ilegală și care urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (2) CPC.

Menționează că, împreună cu familia compusă din 5 persoane este coproprietarul bunului imobil amplasat pe str. Minerilor 8 corn. Ciorescu, mun. Chișinău și locuiește în acest imobil din anul 1991.

În anul 2002, autoritatea publică locală a construit rețea de apeduct pe strada unde locuiește, ulterior fiecare și-a tras în gospodărie rețeaua de apeduct de livrare a apei, dar nu aveau rețea de canalizare centralizată, apa uzată fiind evacuată într-o groapă săpată în grădină, iar când aceasta se umplea făcea comandă la serviciul ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” și deșeurile se evacuau contra plată.

La fel, menționează că, intimatul i-a calculat datorii din anul 2001, adică pe viitor pe un an și ceva înainte, dar în perioada anilor 2001-2002 apeduct nici nu au avut.

Susține că, la rețeaua de apeduct a fost conectat în luna iunie 2002, și ulterior, începând cu luna iulie 2002, deja a achitat de 2 ori pentru aceeași lună, însă intimata i-a întors indicii consumului de apă înapoi. Mai indică și faptul că, în perioada anilor 2002 - 2006 intimata intenționat îi făcea calcule mai mari decât indicii contorului de apă instalat la casă și astfel i s-au creat datorii. În această ordine de idei indică că, reprezentanții ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” nu-i primeau achitățile sale, fiindcă ultimul nu era de acord să achite indicii consumului prezentat spre plată, care invocă că erau de 2 ori mai mari decât indicii reali ai contorului de apă instalat.

Menționează faptul că, intimatul în luna mai 2013 deja i-a calculat spre plată un consum de 29 m³, iar indicii a contorului la acel moment fiind de - 334 m³, în luna iulie 2013, i s-au calculat 13 m³ cu indicii 353 m³ a contorului indicați în avizul de

plată. Astfel, indică că a ajuns la situația că a achitat de 2 ori un volum de 339 m³ în 6 ani și 3 luni în sumă de 2103,80 lei. În asemenea situație volumul consumului de apă se achita, iar datoriile de apă creșteau.

Susține că, între recurent și intimată nu este încheiat vreun contract de livrare a apei potabile, serviciu de care acesta se folosește, iar un asemenea serviciu comunal ca evacuarea apelor uzate intimata nu-i prestează, prin urmare consideră că este neîntemeiată prezenta acțiune.

Consideră că, argumentele invocate de instanța de fond și instanța de apel sunt neîntemeiate și în contradicție cu circumstanțele cauzei și respingerea cererii de apel de către Curte de Apel Chișinău a dus la încălcarea drepturilor sale garantate de art. 6 Convenția CEDO, la judecarea în mod echitabil a cauzei.

La 12 septembrie 2017, ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de către Marus Victor, ca fiind inadmisibil (f.d. 136-138).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 11 aprilie 2017 (f.d. 111-118), fiind expediată în adresa părților prin scrisoarea de însoțire a Curții de Apel Chișinău la 27 iunie 2017 (f.d. 120), confirmarea privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale, declarând recursul la 12 iulie 2017 (f.d. 122-127).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind

limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marus Victor, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Prin urmare, alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marus Victor, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Marus Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari